

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ŠKARICA I PARTNERI

Odvjetnici: Branko Škarica, Željka Marčić, Jadranka Laurić – Flego
Zagreb, Đorđićeva 3 B, tel/fax 01/48 19 656; 01/48 19 657
e-mail: z.marcic@skarica-i-partneri.hr

Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Poslovni broj: Pr-1814/2024

PRAVNA STVAR:

Tužitelj: JAN BENČIK, iz Zagreba, Šormani 7, OIB:83868647822, zastupan po Bruni Spizu,
odvjetniku iz Odvjetničkog društva Pocrnić I Spiz iz Zagreba

I Tuženik: GRADITELJSKO-GEODETSKA ŠKOLA OSIJEK, iz Osijeka, Drinska 16 a,
OIB:41034009234, zastupana po Željki Marčić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva
ŠKARICA I PARTNERI iz Zagreba, Đorđićeva 3 B

Radi: naknade štete
Vps. : 63.920,00 EUR + renta

**ODGOVOR NA ŽALBU TUŽITELJA
OD 23.07.2026.**

=====

I./

Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Pr-1814/2024 od 17. srpnja 2026.
tužitelj je u cijelosti, kao neosnovanim, odbijen sa tužbenim zahtjevom prema I. tuženiku, a
kako je navedeno u točki II./ izreke presude.

Tužitelj je protiv tog dijela presude dana 23.07.2026. izjavio žalbu s prijedlogom da nadležni
sud preinači pobijanu prvostupanjsku presudu i tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na I.
tuženika usvoji u cijelosti, podredno ukine pobijanu presudu i vrati predmet prvostupanjskom
sudu na ponovno odlučivanje.

II./

Tuženik temeljem odredbe iz članka 359. Zakona o parničnom postupku, podnosi odgovor na žalbu tužitelja, i ističe da su navodi istaknuti u žalbi tužitelja u cijelosti neosnovani te da je slijedom navedenog napadnuta prvostupanjska presuda, suprotno stavu tužitelja, obrazložena i zakonita.

Naime, tuženik smatra da je prvostupanjski sud tijekom postupka pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo te da nije počinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka.

III./

Tužitelj u žalbenim navodima posebno ističe da je sud u konkretnom slučaju, a vezano za odgovornost I. tuženika, morao primijeniti odredbe iz Pravilnika o poslovima na kojima se ne smije zaposliti maloljetnik.

Tuženik ističe da je takav stav tužitelja neosnovan prvenstveno iz razloga što se na I tuženika, kao školsku ustanovu uopće ne mogu primijeniti odredbe navedenog Pravilnika,

Naime, u odnosu na pravnu poziciju I tuženika, njegova prava i obveze, a time i na eventualnu odgovornost kao i na odnos I tuženika sa tužiteljem moraju se primijeniti, upravo propisi koje je sud naveo u obrazloženju napadnute prvostupanjske presude, dakle uključujući i odredbe iz Pravilnika o obavljanju djelatnosti u vezi sa zapošljavanjem (NN 8/2014).

Slijedom navedenog, suprotno i neovisno o žalbenim navodima tužitelja, prvostupanjski je sud pravilno primijenio materijalno pravo, stoga je napadnuta presuda zakonita i pravilno obrazložena.

I Tuženik posebno ističe da je tužitelj rođen 26. srpnja 2005.godine, a predmetni Ugovor o povremenom radu redovnog učenika broj 7/2022/23 potpisan je za razdoblje od 01. kolovoza 2023. do 31. kolovoza 2023., dakle početak rada tužitelja je bio u vrijeme kada je tužitelj bio punoljetan.

Slijedom navedenog, **tužitelj je i u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja bio punoljetan, stoga su neosnovani svi žalbeni navodi u kojima se tužitelj poziva na maloljetnost tužitelja.**

Nadalje, tijekom postupka nesporno je utvrđeno da je tužitelju u cijelosti bilo poznato mjesto i način rada, da I tuženik nije niti smio tužitelju uvjetovati ili na bilo koji način utjecati na zaključenje ugovora, a naročito da mu nije smio uskratiti zaključenje ugovora, a uzimajući u obzir ostale okolnosti nastanka štetnog događaja, u ovoj je pravnoj stvari potpuno jasna i nesporna isključiva odgovornost II. Tženika za nastanak i sve posljedice predmetnog štetnog događaja, kao što to uostalom i prvostupanjski sud navodi.

Dakle, u smislu navedenoga, niti jedan od navedenih materijalnih propisa (Zakoni, pravilnici) ne ukazuje na odgovornost škole, ovdje I. tuženika.

Istovremeno neosnovani su žalbeni navodi tužitelja kojima ukazuje na navodnu “zaradu” tuženika vezanu za sudjelovanje u sklapanju Ugovora o povremenom radu redovnog učenika.

Naime, I Tuženik je dostavio dokaze da **ne naplaćuje “proviziju” nego da naplaćuje isključivo “manipulativne troškove”, a što je vidljivo iz sadržaja predmetnog Ugovora (Uvjeti ugovaranja - točka 33.) i iskaza ravnatelja i zz I Tuženika.**

Istovremeno tužitelj nije predložio ili dostavio niti jedan dokaz za svoje paušalne navode o velikoj zaradi koju I Tuženik ostvaruje u svojstvu posrednika prilikom zaključivanja ugovora o povremenom radu učenika.

I Tuženik također ističe da tužitelj slučajno ili namjerno pogrešno tumači citiranu odredbu iz članka 18. st. 2. Pravilnika o obavljanju djelatnosti u vezi sa zapošljavanjem.

U tom smislu I Tuženik ističe kako stavak 1. istoga članka jasno i nesporno navodi slijedeće:

“Srednjoškolske ustanove imaju pravo i dužnost zaštititi redovnog učenika kod potraživanja zarade za obavljeni rad”,

a nastavno, u stavku 2. članka 18. navodi se solidarna odgovornost srednjoškolske ustanove sa naručiteljem (poslodavcem) isključivo za osnovano potraživanje učenika na ime zarade za obavljeni rad.

Dakle “zaštita potraživanja zarade za obavljeni rad” nije i ne može biti tumačena kao odgovornost za naknadu štete koju radnik pretrpi zbog ozljede na radu, što je u konkretnom slučaju tužbeni zahtjev.

IV./

Slijedom naprijed navedenog, I. Tuženik ističe da je prvostupanjski sud u ovoj pravnoj stvari veoma jasno i zakonski osnovano utvrdio i obrazložio odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva tužitelja u odnosu na I. Tuženika, stoga su svi žalbeni navodi tužitelja u bitnome neosnovani i nedokazani.

Dakle, suprotno žalbenim navodima tužitelja, prvostupanjski sud je nedvojbeno pravilno i potpuno utvrdio i obrazložio sve činjenice temeljem kojih je donio predmetnu presudu, dakle, sud nije pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje niti je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koje upire tuženik, a posebno se ističe kako je nadležni su pravilno primijenio materijalno pravo, te je stoga je napadnuta presuda zakonita.

Temeljem navedenog, I. Tuženik smatra da su žalbeni navodi tužitelja u cijelosti neosnovani te da je prvostupanjska presuda zakonita, stoga predlaže da nadležni Županijski sud žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu, a tužitelju naloži da I.

tuženiku naknadi trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.040,00 EUR uvećano za 25 % PDV u iznosu od 260,00 EUR i kao i trošak pristojbe na žalbu.

I TUŽENIK

Zastupan po:

U Zagrebu, 25. kolovoza 2026.

Troškovnik:

Sastav odgovora na žalbu:	1.040,00 EUR
PDV:	<u>260,00 EUR</u>
Ukupno:	1.300,00 EUR

Sudska pristojba:	202,50, EUR
-------------------	-------------